

عنوان مقاله:

ایجاد شهر خلاق با مناسب سازی پیاده رو برای معلولین و افراد کم توان مورد نمونه: محدوده خیابانهای اصلی شهر زاهدان

محل انتشار:

نهمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران و اولین همایش انجمن جغرافیا و برنامه ریزی مناطق مرزی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حمید سرمدی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران،

علی اکبر شهناز خضولو - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

بخش قابل توجهی از افراد جامعه، به گونه ای دچار معلولیت هستند. از آنجا که افراد معلول و کم توان بخش عمده ای از سفرهای پیاده شهری را به خود اختصاص می دهند، آنها بسیار مشتاق هستند که همانند دیگران در فضاهای عمومی شهر با راحتی و ایمنی، آزادانه تردد کنند. در حالی که شرایط فیزیکی و کالبدی و نحوه توسعه شهر و طراحی و ساخت پیاده روهای شهری در شهرهای ایران، امکان دسترسی شهروندان به خصوص معلولین، برای استفاده بهتر از این فضاها را با محدودیت مواجه می سازد. فضای شهری به طور عام و پیاده روها به طور خاص می توانند محیطی مطلوب برای بروز خلاقیت در شهر باشند وجود پیاده روهای مطلوب برای همه گروهها در شهر، به عنوان جزیی از فضاهای عمومی شهر می تواند بستر مناسبی را برای شکل گیری شهر خلاق ایجاد کند. بنابراین ضروری است که محیط پیاده رو مطابق با نیازهای معلولین مناسب سازی گردد. در صورت اتخاذ چنین سیاستی، منافع حاصل از بهبود تسهیلات و خدمات شامل کلیه گروههای عابربین پیاده خواهد شد. هدف این پژوهش ارزیابی وضعیت مناسب سازی معابر مهم در شهر زاهدان با استفاده از معیارها و ضوابط موجود جهت بهره گیری آسان و بهینه معلولین و افراد کم توان از این کاربری ها می باشد. برای رسیدن به این پاسخ، پرسشنامه ای تهیه شد و با انجام کار میدانی در تمام معابر اصلی شهر زاهدان، نتایج این پژوهش مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج حاکی از نامناسب بودن بسیاری از معابر بررسی شده در شهر زاهدان برای حضور معلولان و افراد کم توان در جهت ایجاد شهر خلاق می باشد

کلمات کلیدی:

شهر خلاق، مناسب سازی، پیاده رو، معلولین، زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733476>

